

penge og ikke er gratis, og hvis skattestoppet er højeste myndighed i landet, vil det derfor være nødvendigt med meget stramme begrænsninger. Hvis borgernes og det lokale selvstyes muligheder var den rette begrænsning, ville udlægget ikke være så stramt, og så ville man i højere grad respektere det lokale selvstyre. Det er det, der er brug for i denne situation, men det er altså ikke den linje, man har valgt. Der er lagt maksimalt stramme begrænsninger, som det allerede har været nævnt, og ikke engang inden for de økonomiske rammer, kommunerne har, er der mulighed for at bevæge sig, så de er maksimalt stramme.

De Radikales ordfører, hr. Ole Glahn, snakker om, at han er masochistisk, og det tror jeg sådan set er rigtigt. Jeg skal sige til hr. Ole Glahn, at jeg har forholdt mig meget let til de ordførertaler, jeg har fået overdraget. Oprindeligt var det ikke mig, der skulle være ordfører, og jeg har kun medtaget en tredjedel af de meget kritiske bemærkninger om De Radikales støtte til hele rækken af forslag, så jeg kunne have drevet masochismen meget længere ud. Men det håber jeg vore lokale folk udeomkring i landet vil gøre.

Vi mener, at i en situation, hvor der sker store omstruktureringer i lokalsamfundene, burde man åbne for nogle muligheder og ikke lægge i spændetrøje. Det er vores ærlige mening, og vi stemmer imod dette forslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke, både for debatten om dette lovforslag og debatten i øvrigt om den perlerække af lovforslag, vi har diskuteret siden engang i formiddags.

Forslagene skal tilsammen bidrage til, at landets nye 98 kommuner kommer godt fra start med en økonomisk robusthed og en rimelig og ligeværdig fordeling af ressourcerne og i øvrigt – og det er jo det, der er hovedindholdet af forslaget her – kommer i gang på en sådan måde, at vi ikke risikerer, at de kommunale skatter pludselig skrider. Derfor er der grund til at glæde sig over, at de partier, der har taget ansvaret for kommunalreformen – som i sig selv skaber økonomiske udfordringer og andre nye udfordringer for det kommunale styre – nu også tager et fælles ansvar for udligningsreformen for at sik-

re, at skatterne i 2007 fastlægges på et niveau, der gør, at skattestoppet kan fastholdes, altså at de kommunale skatter under et holdes i ro. Jeg troede i øvrigt, at Socialdemokratiet havde tilsluttet sig det, men det er måske kun i den offentlige debat.

Kl. 18.15

Jeg har jo lyttet til debatten, også som den har foldet sig ud andre steder, og hørt synspunkterne om centralisme og opgør med det kommunale selvstyre, og hvad ved jeg. Til det må jeg bare sige, at den samlede reform – kommunalreformen og udligningsreformen – i den grad er et bolværk mod centralisme. Den er den stærkeste tænkelige garant for, at vi fortsat kan have et decentralt dansk samfund, hvor opgaverne løses i det yderste bæredygtige led, og vi tager ansvaret for at skabe den nye virkelighed på en sådan måde, at den går hånd i hånd med økonomisk ansvarlighed.

Det er jo helt oplagt, at hvis der i 2007 blev fri skatteudskrivningsret eller en fri ret til at prioritere mellem skattearter i de enkelte kommuner, ville der være en overmåde stor risiko for, at når regnestykket blev gjort op efterfølgende, var skatterne skredet i forhold til udgangspunktet. Der skal ske en harmonisering i forbindelse med de nye kommunedannelser, hvor man kan vægte de forskellige skattearter forskelligt, og set i lyset af udligningsreformen skal der ske en tilpasning, hvor vi – det diskuterede vi tidligere i dag – tillader, at en del af den byrdefordelingsmæssige effekt falder på skattesiden. Derfor er der nødt til at være en fast hånd om processen i 2007, og det er også derfor, vi helt køligt, helt matematisk, sats for sats, kommune for kommune, har regnet ud, hvor løftet skal ligge i 2007.

Hr. Ole Stavad har selvfølgelig en pointe i, at vi alligevel har gjort en undtagelse til hovedreglen om dækningsafgiften. Det er praktisk at gøre det, for nu dannes der nye kommuner, hvor der er opkrævet en dækningsafgift i en del af kommunen og ikke i en anden del af kommunen, og hvis der i den nye, sammenlagte kommune ikke er vilje til fortsat at opkræve dækningsafgift, er der altså ikke nogen mening i at iværksætte et vurderingsarbejde for at opkræve en afgift i ét år, når man efterfølgende ikke har lyst til at opkræve den. Det er sådan set rationalet bag, at vi har gjort denne ene undtagelse.

Jeg glæder mig til, at udvalgsarbejdet nu kan gå i gang, både om L 195 og de øvrige forslag. Hvis jeg skal gøre en samlet status, står jeg tilbage med en fornemmelse af, at broderparten af